

— В това отношение се изтъква, че понятието за международна организация по член 4 от приложение VII към Правилника е много точно определено в съдебната практика. Така в Решение от 30 ноември 2006 г. по дело J/Комисия Първоинстанционният съд на Европейския съюз (в частност, точки 42–43) е постановил, че за да бъде квалифицирана една организация като международна за прилагането на член 4, параграф 1, буква а) от приложение VII, е необходимо тя да е била квалифицирана и формално приета като такава от останалите държави или от други международни организации, създадени от държавите. Във всеки случай, за да се прецени международният характер на една организация, трябва да се разглежда изключително нейният състав, а не принадлежността ѝ към организации с международен състав. В светлината на тези строги критерии, нито ЕОБХ (Европейският орган за безопасност на храните), нито ETF (Европейската фондация за обучение) могат да се считат за международни организации по смисъла на член 4.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на равенство.

— По този въпрос се изтъква, че тълкуването, дадено на разглежданата норма от Първоинстанционния съд, противоречи на логиката и има за последица създаването на дискриминация между две категории длъжностни лица, която не се основава на нито един обективен елемент, тъй като се приемат за равностойни положението на лице, което е пребивавало извън страната си по произход само защото е било на служба на държава или в международна организация (и следователно, без да прекъсва връзките си със страната по произход) и това на лице, което е напуснало своята страна по произход поради избор на начин на живот, който е довел до прекъсване на връзките със страната по произход и едва впоследствие е работило на служба на държава или в международна организация. От друга страна, според обжалваното решение, следва да се третира по различен начин положението на две длъжностни лица, които са напуснали от повече от 10 години своята страна по произход, за да създадат ново семейство в чужбина, само защото едно от тях, след като години наред е живяло в тази нова страна, е наето на работа от международна организация.

Жалба, подадена на 14 февруари 2013 г. — Aer Lingus/Комисия

(Дело T-101/13)

(2013/C 101/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Aer Lingus Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: D. Piccinin, Barrister и A. Burnside, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Европейската комисия от 14 ноември 2012 г., прието по клауза 1.4.9 от ангажиментите, поети от International Consolidated Airlines Group („IAG“) към Комисията като условие за одобряване от последната на придобиването от страна на IAG на British Midlands Limited („bmi“) съгласно Регламент № 139/2004⁽¹⁾ на Съвета, за оценка на оферти за слотове за излитане и кацане на летище „Heathrow“, които IAG е трябвало да предостави съгласно ангажиментите, и за класиране на офертата на Virgin Atlantic Airways („Virgin“) за слотове за дестинация Лондон „Heathrow“ — Единбург пред офертата, представена от Aer Lingus Limited („Aer Lingus“) за същите слотове,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдяна грешка при тълкуването от страна на Комисията. Жалбоподателят твърди, че Комисията е тълкувала погрешно критериите за оценка на офертите, установени в клауза 1.4.10(c) от ангажиментите, по отношение на плановете на авиокомпанията оферент да предостави права за въздушен трафик на трети превозвачи. Комисията тълкувала този критерий като включващ плановете на Virgin да превозва пътници по дестинацията Лондон „Heathrow“ — Единбург със собствените си свързващи полети по далечни дестинации, докато този критерий всъщност се отнасял само до осигуряване на връзка на пътниците с трети превозвачи.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че не е било взето надлежно предвид становището на контролиращото доверено лице (Monitoring Trustee)⁽²⁾. Жалбоподателят твърди, че Комисията не е изпълнила задължението си да вземе надлежно предвид становището на контролиращото доверено лице и/или да представи подходящи обяснения за причините да не се съобрази със същото по четири въпроса:

— Комисията не взела надлежно предвид становището на контролиращото доверено лице или на представила подходящи обяснения за причините да не се съобрази със същото по отношение на предимствата на Aer Lingus във връзка със споразуменията между авиокомпания,

— Комисията не взела надлежно предвид становището на контролиращото доверено лице или на представила подходящи обяснения за причините да не се съобрази със същото по отношение на предимствата на Aer Lingus във връзка с оперативните разходи и анализа на чувствителността;

— Комисията не взела надлежно предвид становището на контролиращото доверено лице или на представила подходящи обяснения за причините да не се съобрази със същото по отношение на това как следва да се анализират различните стойности едни спрямо други, за да се направи средна оценка, и

— Комисията не поискала становището на контролиращото доверено лице във връзка със съответните предимства при предоставяне на слотовете като един пакет.

3. Третото правно основание е изведено от твърдяна явна грешка в преценката. Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката като е приела, че офертата на Aer Lingus не показва конкурентоспособност, която да е поне „сходна по същество“ с тази на офертата на Virgin. Комисията допуснала грешка както в оценката на конкурентоспособността на офертите за дестинацията

Лондон „Heathrow“ — Единбург, така и в оценката си за ползите от предоставянето на всички дестинации на един и същ превозвач, вместо да предоставя дестинацията Лондон „Heathrow“ — Единбург на Aer Lingus, а всички останали на Virgin.

(¹) Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

(²) Лице, определено в контекста на придобиването на bmi от страна на IAG, което следи за изпълнението на ангажиментите, поети от IAG.